

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

23 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nadejda Toma,

Judecători

Iurie Diaconu, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Edineț din 13 iunie 2020 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 iulie 2021, declarat de inculpatul

*Cebanu Marcel XXXXX, născut la
XXXXX, originar și locuitor al s. XXXXX, mun. XXXXX,
cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 30.07.2019 - 13.06.2020,
instanța de apel: 14.07.2020 - 21.07.2021,
instanța de recurs: 09.02.2022 - 23.02.2022.*

Asupra recursurilor menționate, Colegiul Penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț din 13 iunie 2020, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Cebanu Marcel a fost condamnat în baza art. 251 Cod penal, la amendă în mărime de 1000 unități convenționale, ce constituie 50.000 lei, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul statului prejudiciul material cauzat prin infracțiune în sumă de 224.000 lei.

Sechestrul aplicat prin încheierea Judecătoriei Edineț din 11.07.2019 și procesul-verbal de punere sub sechestr pe bunurile imobile ce aparțin lui Cebanu Marcel din 24.07.2019, a fost menținut, până la executarea sentinței în latura penală și civilă.

2. Instanța de fond a constatat că, inculpatul Cebanu M., activând în calitate de administrator al SRL „Reforma CM”, cod fiscal XXXXXXXX, cu adresa juridică în r-nul Edineț, s. Terebna, la 28.08.2017, având scopul utilizării bunurilor sechestrate, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea acestor urmări, după ce, la 08.12.2016, pentru neonorarea obligațiilor fiscale în sumă de 615.598 lei, de către reprezentanții Serviciului Fiscal de Stat prin actul seria AS nr. 0013457, a fost aplicat

sechestrul pe 10.000 de borcane cu mazăre conservată cu volumul de 720 ml, masa netă 60 g și 16.000 de borcane de compot de prune cu volumul de 1000 ml, masa netă 920 g. ce aparțineau SRL „Reforma CM”, bunuri ce i-au fost încredințate acestuia spre păstrare, contrar obligațiilor stipulate în actul de sechestrul menționat, în conformitate cu care a fost preîntâmpinat despre responsabilitatea ce-i revine pentru delapidare, înstrăinare, substituie sau tănuire a bunurilor sechestrate, a descompletat 16.000 de borcane cu compot de prune în valoare totală de 224.000 lei ce se aflau sub sechestrul, nimicind compotul de prune, iar borcanele rămase fiind utilizate pentru conservarea unei alte producții, lipsa compotului de prune fiind constatat prin actul de control nr. XXXXXX din 27.12.2017 întocmit de către reprezentanții Serviciului Fiscal de Stat precum și prin actul de nimicire din 28.08.2017, aprobat de directorul SRL „Reforma CM” Cebanu M.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut integral vina și a solicitat să fie examinată cauza în baza probelor administrate în faza urmăririi penale, conform art. 364/1 Cod de procedură penală.

Astfel, fiind interogat în ședința de judecată sub jurământ, inculpatul a declarat că, în anul 2016 activa în calitate de director al SRL „Reforma CM”, care se ocupă cu creșterea, producerea și prelucrarea produselor agricole, având în gestiune o fabrică de conserve. La 08.12.2016, Inspectoratul Fiscal a aplicat sechestrul pe 10.000 borcane de mazăre conservată cu volumul de 720 ml. și 16.000 borcane compot de prune cu volumul de 1 litru, iar el și-a asumat obligațiunea de păstrare a acestora. A înțeles că sechestrul a fost aplicat pentru stingerea unor datorii fiscale față de stat. În primăvara-vara anului 2017 borcanele cu compot de prune, fiind amplasate aproape de ușa de la intrare în depozit și deoarece timpul s-a încălzit, au început „a împușca”, din care cauză la 28.08.2017, compotul de prune a fost nimicind în temeiul unui act din aceeași zi, iar borcanele au fost folosite pentru alte conservări.

Prin prisma tuturor probelor examinate în ședința de judecată, instanța a statuat că vina inculpatului s-a confirmat în totalitate și i-a încadrat acțiunile în baza art. 251 Cod penal, după indicii: utilizarea bunurilor sechestrate în alte scopuri în cazurile nepermise de lege, săvârșită de o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri sau care era obligată, conform legii, să asigure integritatea lor, concluzionând că corectarea și corijarea inculpatului este posibilă în condițiile neizolării de societate prin aplicarea unei pedepse sub formă de amendă.

Totodată, instanța a reținut că în conformitate cu art. 1398 alin. (1), 1428 Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune. Cel prejudiciat trebuie să aducă proba viciului, prejudiciului și a legăturii cauzale dintre ele.

În ședința judiciară s-a stabilit că, ca urmare a acțiunilor sale, inculpatul a produs statului un prejudiciu material în sumă totală de 224.000 lei.

Ori, prin acțiunea civilă, susținută în ședința de judecată de către reprezentantul părții vătămate și civile IFS - Gururin V., s-a solicitat încasarea de la inculpatul în folosul statului a prejudiciului material în sumă de 224.000 lei.

Dat fiind că acțiunile inculpatului au fost încadrate juridic în baza art. 251 Cod penal, constatându-se că este autorul infracțiunii imputate, cauzând statului un prejudiciu material în mărime de 224.000 lei, această sumă urmează a fi încasată de la inculpat în beneficiul statului, fiind întemeiate și cerințele procurorului privind

menținerea sechestrului aplicat pe bunurile ce aparțin lui Cebanu M., întru asigurarea executării sentinței în latura penală și civilă.

3. Procurorul în Procuratura raionului Edineț, Pascari Inga, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Cebanu M. să fie condamnat la amendă în mărime de 1020 unități convenționale, ce constituie 51.000 lei, fără privarea dreptului de a exercita anumite activități.

Apelanta a invocat că, instanța eronat a aplicat inculpatului o pedeapsă sub limita prevăzută de art. 251 Cod penal.

Astfel, în temeiul art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Ori, sancțiunea art. 251 alin. (1) Cod penal, stabilește în calitate de pedeapsă amendă în mărime de la 1350 la 1850 unități convenționale.

3.1. A declarat apel și avocatul Baban Nicolae, solicitând casarea sentinței în partea privind încasarea prejudiciului material și a menținerii sechestrului pe bunurile lui Cebanu M.

Apelantul a invocat că, inculpatul nu a fost recunoscut ca parte civilmente responsabilă pe cauza dată, fiind necesar să fie atras în proces și administratorul insolvenței.

Art. 251 Cod penal nu prevede cauzarea prejudiciului, iar bunurile au fost transmise SRL „Reforma CM”.

Instanța nu a cerut explicații la acțiunea civilă și nu a dat apreciere explicațiilor părții civilmente responsabile, îngrădind dreptul la apărare.

Nimicind compotul expirat din borcane și folosind borcanele la fabricarea altui produs, borcanele cu noul produs n-au fost realizate la momentul controlului, deci prejudicial nu a fost concretizat și diferențiat.

Întreprinderea „Reforma CM” la moment se află în proces de insolvență și reprezentantul IFS a declarat că nu deține informație despre masa debitorială, iar suma care o datora întreprinderea a fost inclusă în masa debitorială. Una și aceeași datorie nu poate fi încasată de la persoana fizică și de la persoană juridică.

Menținerea sechestrului nu este întemeiată, fiind aplicat incorect, deoarece infracțiunea incriminată este una formală și nu materială.

De asemenea, nu se permite a fi pus sechestrul pe bunuri care au o valoare mai mare decât ar fi constat organul de urmărire penală sau instanța de judecată (judecătorul de instrucție).

Conform art. 203 pct. (2) Cod procedură penală, punerea sub sechestrul a bunurilor se aplică pentru a asigura repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, acțiunea civilă sau eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor ori a contravalorii bunurilor prevăzute la art. 106 alin. (2) și art. 106¹ Cod penal. Instanța nu a motivat prin prisma articolelor indicate necesitatea menținerii sechestrului.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 iulie 2021, apelul avocatului a fost respins ca nefondat, admis apelul procurorului, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Lui Cebanu Marcel, condamnat în baza art. 251 Cod penal, i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1020 unități convenționale, ce constituie 51.000 lei.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că, faptele infractorice săvârșite de inculpat au fost confirmate în instanța de fond prin probele administrate, cărora instanța de fond le-a dat o apreciere obiectivă.

Referitor la încasarea de la inculpat în beneficiul statului a prejudiciului material cauzat prin infracțiune în sumă de 224.000 lei, nu există temei legal de intervenire a instanței de apel în aspectul propus de avocat, reieșind din următoarele considerente.

Potrivit art. 387 alin. (1) Cod de procedură penală, o dată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sînt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.

Astfel, instanța de fond a stabilit cu certitudine, că în urma acțiunilor inculpatului a fost produs statului un prejudiciu material în sumă totală de 224.000 lei.

Reprezentantul Serviciului Fiscal de Stat, Gugurin V. a înaintat în instanța de fond o acțiune civilă, solicitând încasarea de la inculpatul în folosul statului a prejudiciului material în sumă de 224.000 lei.

Respectiv, potrivit răspunsului oferit de către Directorul Serviciului Fiscal de Stat, Pușcuța S., lichidatorului SRL „Reforma CM”, Ciobanu L., la situația din 20.05.2021, debitorul SRL „Reforma CM”, aflată în procedură de insolabilitate, înregistrează creanță istorică de rangul VI în sumă de 388.643,08 lei.

Materialele cauzei atestă, că prin încheierea Judecătoriei Edineț din 11.07.2019 s-a admis demersul procurorului în Procuratura raionului Edineț, Pascari I., fiind autorizată sechestrarea bunurilor materiale și anume: punerea sub sechestru a bunurilor imobile amplasate în extravilanul s. Terebna, r-nul Edineț cu suprafața totală de 12,542 ha, evaluate la prețul de 313.550 lei, în scopul asigurării reparării prejudiciului cauzat în sumă de 224.000 lei cât și în scopul asigurării executării pedepsei amenzii.

Potrivit art. 203 alin. (2) Cod de procedură penală, punerea sub sechestru a bunurilor se aplică pentru a asigura repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, acțiunea civilă sau eventuala confiscare specială a bunurilor ori a contravalorii bunurilor utilizate la săvârșirea infracțiunii ori rezultate din infracțiune.

Prin ordonanța procurorului din 27.06.2019, Serviciul Fiscal de Stat a fost recunoscut parte civilă, suma prejudiciului fiind de 224.000 lei.

Reprezentantul Serviciului Fiscal de Stat, Gugurin V. în ședința instanței de apel a confirmat faptul, că prejudiciul nu a fost achitat.

Cauza penală a fost judecată în procedură simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, iar recunoașterea celor săvârșite de către inculpat vizează totalitatea faptelor reținute în rechizitoriu, fapt ce prezumă că inculpatul a acceptat și acțiunea civilă, deoarece nu a contestat suma prejudiciului pe cauză.

Ținând cont, că Cebanu M. a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal, pe cauză fiind constatat prejudiciu cauzat Serviciului Fiscal de Stat în sumă de 224.000, totodată legea procesual-penală permite punerea sub sechestru a bunurilor, este justă și întemeiată soluția instanței privind menținerea până la executarea sentințe în latura penală și civilă a sechestrului aplicat prin încheierea Judecătoriei Edineț din 11.07.2019 și procesul-verbal de punere sub sechestru pe bunurile imobile ce aparțin lui Cebanu M. din 24.07.2019.

Prin urmare, apelul declarat de avocatul Baban N. în interesele inculpatului este nefondat.

Totodată, sancțiunea art. 251 Cod penal prevede amendă în mărime de la 1350 la 1850 unități convenționale.

Noile limite de pedeapsă cu amendă, reieșind din prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, sunt de la 1012,5 până la 1387 unități convenționale.

Astfel, în speță inculpatului i-a fost aplicată pedeapsa cu amenda mai mică decât limita minimă prevăzută de sancțiunea art. 251 Cod penal și solicitarea procurorului în acest aspect urmează a fi admisă.

5. Inculpatul Cebanu Marcel a declarat recurs ordinar, solicitând casarea sentinței și deciziei instanței de apel, cu trimiterea cauzei la rejudecare în prima instanță.

Recurentul a invocat că, fiind dus în eroare atât de către partea acuzării, cât și de către avocat, până la etapa cercetării judecătorești a depus o cerere prin care a declarat că își recunoaște integral vina pentru faptele indicate în rechizitoriu, solicitând să fie examinată cauza în fond în baza probelor administrate în faza urmăririi penale, cerere acceptată de către instanța.

Totodată, de fiecare dată, atât la audierile la etapa urmăririi penale, cât și la etapa cercetării judecătorești a declarat că „În primăvara-vara anului 2017 borcanele cu compot de prune, sechestrate, deoarece erau amplasate aproape de ușa de la intrare în depozit și deoarece timpul s-a încălzit, au început ”a împușca”, din care cauză la 28.08.2017 compotul de prune a fost nimicit în temeiul unui act din aceeași zi, iar borcanele au fost folosite pentru alte conservări”.

Aceste bunuri nu au fost însușite, înstrăinate sau tănuite de către mine în nici într-un mod. Acest fapt se demonstrează chiar prin probele aduse de către partea acuzării.

Din probele administrate la faza urmăririi penale pot fi deduse câteva circumstanțe foarte importante: - o parte din bunurile sechestrate au fost nimicite pe motivul că producția agroalimentară a fost alterată reieșind din condițiile de păstrare, iar aceste bunuri nu mai puteau fi realizate pentru consumul uman; - înafară de actul de sechestrul aplicat de către funcționarii Inspectoratului Fiscal la 08.12.2016, pe parcursul unui an de zile, adică până la 27.12.2017 (când a fost întocmit actul de constatare prin care s-a demonstrat lipsa parțială a bunurilor sechestrate), nu a fost întreprinsă nici o acțiune în sensul comercializării acestor bunuri - asta în condiția în care sechestrul a fost aplicat pe producție agroalimentară cu un termen de valabilitate limitat, produse ușor alterabile; - conform răspunsului oferit de către Directorul Serviciului Fiscal de Stat, Pușcuța S. lichidatorului SRL „Reforma CM”, Ciobanu L., la situația din 20.05.2021, debitorul SRL „Reforma CM” cu sediul în r-nul Edineț, s. Terebna, aflată în procedură de insolvență, înregistrează creanță istorică de rangul VI în sumă de 388.643,08 lei (ceea ce reprezintă penalități și amenzi pentru neachitare în termen a obligațiilor fiscale - și nu obligații de bază).

Astfel, atât prima instanță, cât și instanța de apel au dat o încadrare juridică greșită faptei săvârșite (temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală).

La caz se constată săvârșirea de către inculpat a acțiunilor de distrugere a producției sechestrate pe motivul alterării acesteia. Această producție nu a fost însușită de către inculpat, înstrăinată sau tănuită în orice mod - așa cum spune dispoziția normei art. 251 Cod penal, infracțiune ce i se incriminează. De fiecare dată, funcționarii inspectoratului fiscal au avut acces în toate încăperile de producție, iar el în calitate de administrator nu s-a opus niciodată la acțiunile funcționarilor publici.

În esență, Inspectoratul Fiscal a sechestrat bunuri în valoare estimată prealabil în sumă de 224.000 lei, nu a făcut nimic ca să o valorifice, nu i-a permis vânzarea, iar aceasta s-a alterat, perioadă în care oricum au fost calculate penalități și amenzi - pentru neachitarea în termen a obligațiilor fiscale.

Din păcate, din motivul unei consultări deficitare, am înțeles esența învinuirii abia la această etapă, însă, chiar și în condiția existenței acordului de recunoaștere a vinovăției, instanța în temeiul art. 364¹ alin. (4) Cod de procedură penală, urma să verifice dacă fapta incriminată este stabilită, iar probele acumulate sunt suficiente pentru demonstrarea acesteia. Numai în aceste condiții putea fi admisă cererea inculpatului de recunoaștere a vinovăției și examinarea cauzei în baza probelor acumulate. Ori la caz, considerăm că nu există probe administrate la faza urmăririi penale care ar demonstra că bunurile sechestrate au fost însușite, înstrăinate sau tănuite de către inculpat - se constată distrugerea acestora din motivul alterării lor, precum și din motivul lipsei de atitudinii Inspectoratului Fiscal în raport cu comercializarea bunurilor sechestrate.

Ori în temeiul alin. (7) al aceluiași articol instanța este în drept să respingă cererea formulată în sensul procedurii prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală.

În drept, recursul este întemeiat pe *art. 420 – 436* Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Însă, în recursul vizat, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat niciun temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor eventuale și concrete erori de drept, cât și argumentarea presupusei ilegalități a hotărârilor contestate, dar în raport cu circumstanțele precise în fapt și în drept invocate în descriptivul și dispozitivul acestora (*pct. 1.-5. din decizie*).

De altfel, nici remarca sumară a recurentului că: „*atât prima instanță, cât și instanța de apel au dat o încadrare juridică greșită faptei săvârșite (temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală*”, nu este rezumată cu care ar fi încadrare juridică corectă faptei în asemenea caz.

Pe lângă aceasta, conform art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, în recurs pot fi invocate doar acele temeiuri care au fost indicate și în apel.

În sensul vizat se reține că argumentele recurentului că: ”*Fiind dus în eroare atât de către partea acuzării, cât și de către avocat, până la etapa cercetării judecătorești a depus o cerere prin care a declarat că își recunoaște integral vina pentru faptele indicate în rechizitoriu, solicitând să fie examinată cauza în fond în baza probelor administrate în faza urmăririi penale, cerere acceptată de către instanța. Totodată, de fiecare dată, atât la audierile la etapa urmăririi penale, cât și la etapa cercetării judecătorești a declarat că ”În primăvara-vara anului 2017 borcanele cu compot de prune, sechestrate, deoarece erau amplasate aproape de ușa de la intrare în depozit și deoarece timpul s-a încălzit, au început ”a împușca”, din care cauză la 28.08.2017 compotul de prune a fost nimicit în*

temeiul unui act din aceeași zi, iar borcanele au fost folosite pentru alte conservări”. Aceste bunuri nu au fost însușite, înstrăinate sau tănuite de către mine în nici într-un mod. Acest fapt se demonstrează chiar prin probele aduse de către partea acuzării. Din probele administrate la faza urmăririi penale pot fi deduse câteva circumstanțe foarte importante: - o parte din bunurile sechestrate au fost nimicite pe motivul că producția agroalimentară a fost alterată reieșind din condițiile de păstrare, iar aceste bunuri nu mai puteau fi realizate pentru consumul uman; - înafara de actul de sechestrul aplicat de către funcționarii Inspectoratului Fiscal la 08.12.2016, pe parcursul unui an de zile, adică până la 27.12.2017 (când a fost întocmit actul de constatare prin care s-a demonstrat lipsa parțială a bunurilor sechestrate), nu a fost întreprinsă nici o acțiune în sensul comercializării acestor bunuri - asta în condiția în care sechestrul a fost aplicat pe producție agroalimentară cu un termen de valabilitate limitat, produse ușor alterabile; - conform răspunsului oferit de către Directorul Serviciului Fiscal de Stat, Pușcuța S. lichidatorului SRL „Reforma CM”, Ciobanu L., la situația din 20.05.2021, debitorul SRL „Reforma CM” cu sediul în r-nul Edineț, s. Terebna, aflată în procedură de insolvență, înregistrează creanță istorică de rangul VI în sumă de 388.643,08 lei (ceea ce reprezintă penalități și amenzi pentru neachitare în termen a obligațiilor fiscale - și nu obligații de bază). Astfel, recurentul consideră că, atât prima instanță, cât și instanța de apel au dat o încadrare juridică greșită faptei săvârșite (temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. 1 pct. 12) Cod de procedură penală). La caz se constată săvârșirea de către inculpat a acțiunilor de distrugere a producției sechestrate pe motivul alterării acesteia. Menționăm că această producție nu a fost însușită de către inculpat, înstrăinată sau tănuită în orice mod - așa cum spune dispoziția normei art. 251 Cod penal, infracțiune ce i se incriminează. De fiecare dată, funcționarii inspectoratului fiscal au avut acces în toate încăperile de producție, iar el în calitate de administrator nu s-a opus niciodată la acțiunile funcționarilor publici. În esență, Inspectoratul Fiscal a sechestrat bunuri în valoare estimată prealabil în sumă de 224.000 lei, nu a făcut nimic ca să o valorifice, nu i-a permis vânzarea, iar aceasta s-a alterat, perioadă în care oricum au fost calculate penalități și amenzi - pentru neachitarea în termen a obligațiilor fiscale. Din păcate, din motivul unei consultări deficitare, am înțeles esența învinuirii abia la această etapă, însă, chiar și în condiția existenței acordului de recunoaștere a vinovăției, instanța în temeiul art. 364¹ alin. (40) Cod de procedură penală, urma să verifice dacă fapta incriminată este stabilită, iar probele acumulate sunt suficiente pentru demonstrarea acesteia. Numai în aceste condiții putea fi admisă cererea inculpatului de recunoaștere a vinovăției și examinarea cauzei în baza probelor acumulate. Ori la caz, considerăm că nu există probe administrate la faza urmăririi penale care ar demonstra că bunurile sechestrate au fost însușite, înstrăinate sau tănuite de către inculpat - se constată distrugerea acestora din motivul alterării lor, precum și din motivul lipsei de atitudine a Inspectoratului Fiscal în raport cu comercializarea bunurilor sechestrate. Ori în temeiul alin. (7) al aceluiași articol instanța este în drept să respingă cererea formulată în sensul procedurii prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală” nu au fost invocate și în apel (pct. 3., 5. din decizie).

Prin urmare, recursul ordinar în sensul vizat nu are niciun suport juridic.

Circumstanțele enunțate denotă, astfel, că recursul ordinar nu întrunește condițiile de formă și de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurent.

Ori, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol nu îndeplinește cerințele legale de formă și de conținut, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Cebanu Marcel XXXXX, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 iulie 2021, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 18 martie 2022.

Președinte
Judecători

Nadejda Toma
Iurie Diaconu
Victor Boico